ടി.കെ ഉബൈദ്

ഖുർആൻ ബോധനം

1065

സൂറ – 34 / സബഅ്

സൂക്തം: 42 – 44

ഇന്ന നാട്ടിൽ ഇന്ന കുടുംബത്തിൽ ഇന്ന തീയതി ഒരു പ്രവാചകൻ ആഗതമാകുമെന്നും അയാളുടെ ഗുണഗണങ്ങൾ ഇന്നിന്നതൊക്കെയാണെന്നും പൂർവവേദങ്ങൾ കൃത്യമായി പ്രസ്താവിക്കാറില്ല. ഭാവി പ്രവാചകന്റെ ദേശവും കാലവുമൊക്കെ ലക്ഷണങ്ങളിലൂടെ ലഘുവായി സൂചിപ്പിക്കുകയേ ഉള്ളൂ. ഇത് ആഴത്തിൽ പഠിച്ച് പ്രവാചകത്വവാദിയുടെ ഗുണഗണങ്ങളുമായി സൂക്ഷ്മമായി താരതമ്യം ചെയ്യുന്നവർക്കേ പ്രവചനങ്ങളിലൂടെ പ്രവാചകനെ തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയൂ.

فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَّفْعًا وَلَا ضَرًّا وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنتُم بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿٤٢﴾

42. അന്നാളിൽ ആർക്കും പരസ്പരം ഉപകാരം ചെയ്യാനോ ഉപദ്രവിക്കാനോ കഴിവുണ്ടാവില്ല. അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവരോടു നാം കൽപിക്കുന്നു: ഇനി ഭൗതിക ജീവിതത്തിൽ നിങ്ങൾ തള്ളിപ്പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന ആ നരക ശിക്ഷ അനുഭവിച്ചുകൊള്ളുവിൻ.

42

فَالْيَوْمَ = അന്നാളിൽ لَا يَمْلِكُ = (ആർക്കും) ഉടമത്വവും അധികാരവും (കഴിവ്) ഉണ്ടാവില്ല
بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ = നിങ്ങളിൽ ചിലർ ചിലർക്ക് (പരസ്പരം) نَّفْعًا = ഉപകാരത്താൽ (കരം ചെയ്യാൻ)
وَلَا ضَرًّا = ഉപദ്രവത്താലും (ഉപദ്രവിക്കാനും) وَنَقُولُ = നാം പറയും (കൽപിക്കും)
لِلَّذِينَ ظَلَمُوا = അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവരോട് ذُوقُوا = (ഇനി) നിങ്ങൾ അനുഭവിച്ചുകൊള്ളുക
عَذَابَ النَّارِ = നരക ശിക്ഷ الَّتِي كُنتُم بِهَا تُكَذِّبُونَ = (ഭൗതിക ജീവിതത്തിൽ) നിങ്ങൾ തള്ളിപ്പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നതായ

ആ വിചാരണ നാളിൽ ആരും ആർക്കും ഒരുപകാരവും ചെയ്യില്ല. ആരും ആരെയും ദ്രോഹിക്കുകയുമില്ല. അവർ സ്വന്തം നിലയിൽ അതൊന്നും വേണ്ടെന്നു വെച്ചതുകൊണ്ടല്ല. മാറ്റേതെങ്കിലും ശക്തി അവരെ തടയുന്നതുകൊണ്ടുമല്ല. രക്ഷിക്കാനും ശിക്ഷിക്കാനും അധികാരമോ ശക്തിയോ ആർക്കും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല എന്നതാണ് കാര്യം. അതുകൊണ്ട് ഈ ദൈവങ്ങൾ ആരെയെങ്കിലും സഹായിക്കാനോ ദ്രോഹിക്കാനോ ആഗ്രഹിച്ചാലും അതു നടക്കുകയില്ല. لَا يَمْلِكُ എന്ന പ്രയോഗം അതാണ് വ്യക്തമാക്കുന്നത്. ഭൗതിക ലോകത്ത് സൃഷ്ടികൾക്കുണ്ടായിരുന്ന പരിമിതമായ അധികാരവും ഉടമസ്ഥതയും പോലും അന്ന് ആർക്കുമുണ്ടാവില്ല.

يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿٤٨﴾

(അന്ന് ഭൂമിയും വാനലോകവും അതല്ലാത്തതായി മാറ്റിമറിക്കപ്പെടുന്നു. സൃഷ്ടികളൊക്കെയും എല്ലാം അടക്കി ഭരിക്കുന്ന സർവാധിപതിയായ അല്ലാഹുവിന്റെ മുന്നിൽ മറയേതുമില്ലാതെ നേരിട്ടു ഹാജരാകുന്നു - 14: 48).

يَوْمَ هُم بَارِزُونَ ۖ لَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ ۚ لِّمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ۖ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿١٦﴾

(അവരാസകലം അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ മറയില്ലാതെ നേരിട്ട് ഹാജരാകുന്ന ആ ദിവസം അവരുടെ യാതൊരു കാര്യവും അവന്ന് അദൃശ്യമാകുന്നില്ല. ഇന്ന് ആർക്കാണ് അധികാരമഖിലവും എന്നുചോദിക്കുമ്പോൾ സകലത്തെയും അടക്കി ഭരിക്കുന്ന അല്ലാഹുവിന്നുമാത്രം' എന്ന് സർവലോകവും വിളിച്ചു പറയുന്നു - 40: 16).

ഈ ലോകത്ത് സത്യ-ധർമങ്ങൾ നിഷേധിച്ച് അക്രമങ്ങളും അനീതികളുമനുവർത്തിച്ചു വാണവർക്ക് അന്ന് അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന അനുസരിക്കുകയല്ലാതെ യാതൊരു ഗതിയുമുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. ഇനി ഭൗതിക ലോകത്ത് നിങ്ങൾ തള്ളിപ്പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന ആ നരക ശിക്ഷ നിത്യമായി അനുഭവിച്ചു കൊള്ളുവിൻ എന്നായിരിക്കും ആ കൽപന. ●

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَٰذَا إِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ أَن يَصُدَّكُمْ عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُكُمْ وَقَالُوا مَا هَٰذَا إِلَّا إِفْكٌ مُّفْتَرًى ۚ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٤٣﴾

43. നമ്മുടെ സുവ്യക്തമായ സൂക്തങ്ങൾ ഓതിക്കൊടുത്താൽ അവർ നിഷേധിക്കുകയായി: ഇവൻ ഒരു മനുഷ്യൻ മാത്രമാകുന്നു. നമ്മുടെ പൂർവപിതാക്കൾ ആരാധിച്ചുപോന്ന ദൈവങ്ങളിൽനിന്ന് നമ്മെ തടയാൻ ശ്രമിക്കുകയാണവൻ. ഈ ഖുർആൻ കെട്ടിച്ചമക്കപ്പെട്ട കള്ളമല്ലാതൊന്നുമല്ലെന്നും വാദിച്ചു. സത്യധർമങ്ങൾ നിഷേധിച്ചവർ യാഥാർഥ്യം കൺമുമ്പിൽ വന്നപ്പോൾ ഇതൊക്കെയും തെളിഞ്ഞ ആഭിചാരം തന്നെ എന്നും ഘോഷിച്ചു.

43

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ = അവർക്ക് ഓതപ്പെട്ടാൽ (ഓതിക്കൊടുത്താൽ) آيَاتُنَا = നമ്മുടെ സൂക്തങ്ങൾ

بَيِّنَاتٍ = സുവ്യക്തമായ قَالُوا = അവർ പറഞ്ഞു (നിഷേധിക്കുകയായി)

مَا هَٰذَا = ഇത് (ഇവൻ) അല്ല (ആകുന്നു) إِلَّا رَجُلٌ = ഒരു പുരുഷൻ അല്ലാതെ (മനുഷ്യൻ മാത്രം)

يُرِيدُ = അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു (ശ്രമിക്കുകയാണ്) أَن يَصُدَّكُمْ = നിങ്ങ(നമ്മ)ളെ തടയാൻ

عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُكُمْ = നിങ്ങളു(നമ്മു)ടെ പൂർവപിതാക്കൾ ആരാധിച്ചതി(ച്ചു പോന്ന ദൈവങ്ങളി)ൽ നിന്ന്

وَقَالُوا = അവർ പറഞ്ഞു (വാദിച്ചു) مَا هَٰذَا = ഇത് (ഈ ഖുർആൻ അല്ല) എന്നും

إِلَّا إِفْكٌ مُّفْتَرًى = കെട്ടിച്ചമക്കപ്പെട്ട കള്ളമല്ലാതെ (ഒന്നും)

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا = (സത്യധർമങ്ങൾ) നിഷേധിച്ചവർ പറഞ്ഞു (ഘോഷിച്ചു)

لِلْحَقِّ = യാഥാർഥ്യത്തെക്കുറിച്ച് لَمَّا جَاءَهُمْ = അത് അവർക്ക് (കൺമുമ്പിൽ) വന്നപ്പോൾ

إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ = ഇത് ഒരു തെളിഞ്ഞ ആഭിചാരം അല്ലാതെയല്ല (ആഭിചാരം തന്നെ എന്നും)

സുവ്യക്തവും സുതാര്യവുമായ ദൈവിക സൂക്തങ്ങൾ ഓതിക്കേൾപ്പിച്ചു പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന പ്രവാചകനിൽനിന്ന് സാമാന്യ ജനങ്ങളെ അകറ്റാൻ സത്യനിഷേധത്തിന് നേതൃത്വം നൽകുന്ന വരേണ്യവർഗം ഉന്നയിക്കുന്ന പലതരം കുതർക്കങ്ങളിൽ അതിശയം കുറുകയാണീ സൂക്തം. പ്രവാചകൻ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുന്ന ധർമസൂക്തങ്ങളുടെയും നീതിസാരങ്ങളുടെയും യാഥാർഥ്യത്തെക്കുറിച്ച് ഒട്ടും ചിന്തിക്കാൻ അവർ തയാറാകുന്നില്ല. സാധാരണക്കാരെ അതിനനുവദിക്കുന്നുമില്ല. സന്ദേശത്തിന്റെ സത്യാവസ്ഥ പരിശോധിക്കുന്നതിനു പകരം സന്ദേശവാഹകനെ തള്ളിപ്പറയാനാണ് അവർ ആദ്യം ശ്രമിക്കുന്നത്. ഇയാൾ നിങ്ങളെപ്പോലൊരു വെറും മനുഷ്യൻ മാത്രമാണ്. പൂർവ പിതാക്കളുടെ കാലം മുതൽ നമ്മൾ പരമ്പരാഗതമായി ആരാധിച്ചുവരുന്ന ദൈവങ്ങളെ നമ്മൾ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിനും നമ്മെ അയാളുടെ പിഴച്ച വഴിക്കു നയിച്ച് നശിപ്പിക്കുന്നതിനും വേണ്ടിയാണയാൾ ശ്രമിക്കുന്നത്. പ്രവാചകനെതിരെ ജനങ്ങളുടെ വംശീയ, ദേശീയ വികാരങ്ങൾ ഇളക്കിവിടുന്ന ഈ തന്ത്രം പൈശാചിക ശക്തികൾ എല്ലാ പ്രവാചകന്മാർക്കെതിരെയും സ്വീകരിച്ചു വന്നിട്ടുള്ളതാണ്. പ്രവാചക പരമ്പരക്കു ശേഷം പിൻഗാമികളായ സത്യപ്രബോധകർക്കെതിരെയും എല്ലായിടത്തും ഇതേ തന്ത്രം പ്രവർത്തിക്കുന്നതായി കാണാം. മുഹമ്മദ് നബി (സ) ആഗതനാകുമ്പോൾ മക്കയിൽ രാജാവോ ഭരണകൂടമോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. വിഗ്രഹാരാധനയും ഗോത്രവ്യവസ്ഥയുമായിരുന്നു അവരെ ഒന്നിപ്പിച്ചിരുന്നത്. രാജാവും ഭരണകൂടവുമുള്ള സമൂഹങ്ങളിൽ പ്രവാചകന്മാർ ചെല്ലു

മ്പോൾ അവരെ അധികാരം പിടിച്ചെടുക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന അട്ടിമറിക്കാരും പൈതൃക സംസ്കാരത്തിന്റെ ധ്വംസകരുമായി മുദ്രകുത്തുന്നു. മൂസാ നബിക്കെതിരെ ഫറവോൻ ഈ തന്ത്രം സമർഥമായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതായി കാണാം. ഇന്ന് ശിലാവിഗ്രഹങ്ങൾക്കും പൈതൃകാചാരങ്ങൾക്കും പുറമെ ജനാധിപത്യം, മനുഷ്യാവകാശം, സ്ത്രീ സ്വാതന്ത്ര്യം പോലുള്ള ചില ആഖ്യാനങ്ങളെ കൂടി വിഗ്രഹവൽക്കരിച്ച് ഇസ്‌ലാമിക ദർശനത്തെ പരാജയപ്പെടുത്താൻ ഉപയോഗിച്ചു വരുന്നുണ്ട്.

മുഹമ്മദ് നബിയെക്കുറിച്ച് അവർ പറയുന്നു: ഇയാൾ പ്രവാചകനല്ല. ഇയാൾ ഓതുന്ന ഖുർആൻ ദിവ്യസന്ദേശവുമല്ല; അത് ഇയാൾ സ്വയം കെട്ടിച്ചമച്ച കള്ളങ്ങൾ മാത്രമാണ്. നുണയും മന:പൂർവം നുണ പറയുകയുമാണ് إِفْكٌ . കള്ളം കെട്ടിച്ചമക്കലാണ് افتراء. ബോധപൂർവം കെട്ടിച്ചമച്ച കള്ളമാണ് إِفْكٌ مُّفْتَرًى. ഖുർആൻ മുഹമ്മദ് (സ) കെട്ടിച്ചമച്ചതാണ് എന്ന അർഥത്തിൽ إِفْكٌ എന്നും അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്ന് ബോധനം ചെയ്യപ്പെട്ടത് എന്ന് വ്യാജമായി അവകാശപ്പെടുന്നത് എന്ന അർഥത്തിൽ مفترى എന്നും അവിശ്വാസികൾ ഖുർആനിനെ വിശേഷിപ്പിച്ചു.

ദീനുൽ ഇസ്‌ലാം അതിന്റെ എല്ലാ നന്മകളോടും വൈശിഷ്ട്യത്തോടും കൂടി അവരുടെ മുന്നിൽ തെളിഞ്ഞു വന്നിട്ടും അത് മൊത്തത്തിൽ ആളുകളെ വശീകരിക്കുന്ന ആഭിചാരം മാത്രമാണെന്നു വാദിക്കാനും അവർ ധൃഷ്ടരാകുന്നു. പ്രവാചകൻ പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന ദൈവിക സൂക്തങ്ങളിലൂടെയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെയും ശിഷ്യന്മാരുടെയും പരിശുദ്ധമായ ജീവിത ചര്യയിലൂടെയും ഈ ദീൻ തികച്ചും സത്യമാണെന്നു ബോധ്യപ്പെടാൻ ചിന്താശേഷിയുള്ളവർക്ക് ഒരു ബുദ്ധിമുട്ടുമില്ല. എന്നിട്ടും ഇങ്ങനെ പറയാൻ അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത് അവരുടെ സത്യനിഷേധമാണെന്ന് സൂചിപ്പിക്കാനാണ് قال യുടെ കർത്താവിനെ الَّذِينَ كَفَرُوا എന്ന് വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചത്. حَقّ യാഥാർഥ്യമാണ്. ഇവിടെ ഇതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം തൗഹീദ്, ആഖിറത്ത്, രിസാലത്ത്, ശരീഅത്ത് തുടങ്ങി ദീനീ തത്ത്വങ്ങളുടെ സാകല്യമാണ്. حق കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ഖുർആൻ ആണെന്നും വ്യാഖ്യാനമുണ്ട്. قَالَ .... لِلْحَقِّ എന്നാൽ യാഥാർഥ്യത്തോടു പറഞ്ഞ എന്നാണർഥം. ഇവിടെ لِ എന്ന ശബ്ദം فِي എന്ന ശബ്ദത്തിനു പകരമായി ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. യാഥാർഥ്യത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ, യാഥാർഥ്യത്തെക്കുറിച്ച് എന്ന് താൽപര്യം. ●

وَمَآ ءَاتَيْنَٰهُم مِّن كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا ۖ وَمَآ أَرْسَلْنَآ إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ
مِن نَّذِيرٍ ﴿٤٤﴾

44. നാം അവർക്ക് വേദഗ്രന്ഥങ്ങളൊന്നും നൽകിയിട്ടില്ല; അതവർ വായിച്ചു പഠിക്കാൻ. നിനക്കു മുമ്പ് ഒരു മുന്നറിയിപ്പുകാരനെ അവരിലേക്കയച്ചിട്ടുമില്ല.

44

وَمَا آتَيْنَاهُمْ = നാം അവർക്കു നൽകിയിട്ടില്ല مِّن كُتُبٍ = വേദങ്ങളൊന്നും يَدْرُسُونَهَا = അതവർ വായിച്ചു പഠിക്കാൻ

وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ = നാം അവരിലേക്കയച്ചിട്ടുമില്ല قَبْلَكَ = നിനക്കു മുമ്പ് مِن نَّذِيرٍ = ഒരു മുന്നറിയിപ്പുകാരനെയും

ഈ വചനത്തിന് രണ്ട് ആശയമുണ്ട്. അറബികളുടെ, വിശേഷിച്ചും ഖുറൈശികളുടെ പ്രവാചകനോടുള്ള എതിർപ്പും നിഷേധവും തികച്ചും അടിസ്ഥാനരഹിതമാണെന്ന് സമർഥിക്കുന്നതാണ് ഒന്ന്. അറബികൾക്ക് പൂർവകാലത്ത് വേദഗ്രന്ഥമൊന്നും അവതരിച്ചിട്ടില്ല. പ്രവാചകൻ നിയുക്തനാകുന്നത് അഭൗതികലോകത്തുനിന്നാണ്. വേദം അവതരിക്കുന്നതും അവിടെ നിന്നുതന്നെ. വേദത്തെ ദൈവിക വചനമായി തിരിച്ചറിയുന്നത് പ്രവാചകനിലൂടെയാണ്. പ്രവാചകനെ ദൈവദൂതനായി തിരിച്ചറിയുന്നത് വേദത്തിലൂടെയും. സാധാരണ ഗതിയിൽ പ്രവാചകത്വം അവകാശപ്പെട്ടു രംഗത്തു വരുന്ന ഒരാൾ പ്രവാചകൻ തന്നെയോ എന്ന് ഉറപ്പുവരുത്തേണ്ടത് വേദപ്രമാണങ്ങൾ അയാളുടെ ആഗമനത്തെ സത്യപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടോ എന്നും അയാൾ വേദപ്രമാണങ്ങളെ സത്യപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടോ എന്നും നോക്കിയിട്ടാണ്. സത്യപ്രവാചകനാണെങ്കിൽ വേദം അയാളെ സത്യപ്പെടുത്തണം. ചുരുങ്ങിയ പക്ഷം നിഷേധിക്കാതിരിക്കുകയെങ്കിലും വേണം. ഇങ്ങനെ ഒരു പഠനം നടത്താൻ അറബികളുടെ കൈവശം ഒരു വേദമില്ല. പ്രവാചകനെ തിരിച്ചറിയാനുള്ള മറ്റൊരു വഴി പൂർവ പ്രവാചകന്മാരുടെ ചരിത്രവും അധ്യാപനങ്ങളുമാണ്. അങ്ങനെ ചില പ്രവാചകന്മാർ അറേബ്യയിൽ ആഗതരായിട്ടുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും അവരും അവരുടെ സമുദായവും ചരിത്രവുമെല്ലാം തികച്ചും മാഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു. ഇസ്മാഈൽ (അ) മാത്രമേ അവരുടെ ഓർമയിലുള്ളൂ. അദ്ദേഹം ഇബ്റാഹീമീ വേദത്തിന്റെ അനുഗാമിയായിരുന്നു. ഇബ്റാഹീമീ വേദവും-صحف ابراهيم-ചരിത്രത്തിൽനിന്ന് മാഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു. ഇസ്മാഈൽ നബിയുടെ ആദർശങ്ങളും നിയമങ്ങളും കേവലം വാമൊഴിയായിട്ടാണ് പിൻതലമുറകൾക്ക് പകർന്നുകിട്ടിയത്. അതിനിടയിൽ അതിൽ ഓരോ തലമുറകൾക്ക് തോന്നിയ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. കാലാന്തരത്തിൽ ഇസ്മാഈൽ നബി പഠിപ്പിച്ച ദൈവികമതം വിഗ്രഹമതമായി പരിണമിച്ചു. അതിനാൽ പൂർവ പ്രവാചകൻ പ്രബോധനം ചെയ്ത തത്ത്വങ്ങളും

നിയമങ്ങളും മാനദണ്ഡമാക്കിയും അറബികൾക്ക് ഈ പ്രവാചകനെ അളക്കാനാവില്ല. എന്നിരിക്കെ മുഹമ്മദ് നബിയുടെ ജീവിത വിശുദ്ധിയും സത്യസന്ധതയും അദ്ദേഹത്തിലൂടെ പ്രത്യക്ഷമാകുന്ന ദിവ്യാത്ഭുതവും അടിസ്ഥാനമാക്കി വേണം അവർ പ്രവാചകനെ മനസ്സിലാക്കാൻ. അദ്ദേഹം അവതരിപ്പിക്കുന്ന വേദം യഥാർഥ ദൈവിക വചനങ്ങളാണോ അതല്ല, ദൈവത്തിന്റെ പേരിൽ കെട്ടിച്ചമക്കുന്ന കള്ളങ്ങളാണോ എന്ന് തീരുമാനിക്കാനുള്ള പ്രഥമ മാനദണ്ഡം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സത്യസന്ധതയും സ്വഭാവ മഹിമയും തന്നെയാണ്. സത്യസന്ധനും വിശിഷ്ട സ്വഭാവിയുമായ ഒരാൾ സ്വയം കുറേ വചനങ്ങൾ കെട്ടിച്ചമച്ച് അത് ദൈവം തനിക്ക് ദിവ്യബോധനം ചെയ്ത ദൈവിക വചനങ്ങളാണെന്നു പറയാൻ ധൈര്യപ്പെടുകയില്ല. മുഹമ്മദ് നബിയുടെ സത്യസന്ധതയും ഉത്കൃഷ്ട സംസ്കാരവും ശത്രുക്കൾ പോലും സമ്മതിച്ചതാണ്. അൽ അമീൻ- സത്യസന്ധൻ - എന്നാണ് അവരദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചിരുന്നത്. എന്നിട്ടും സംശയം തീരുന്നില്ലെങ്കിൽ ഈ വചനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വൈജ്ഞാനിക നിലവാരവുമായും ഭാഷാവൈഭവവുമായും പൊരുത്തപ്പെടുന്നുണ്ടോ എന്നു നോക്കണം. നിരക്ഷരനായ അദ്ദേഹത്തിനു ഇങ്ങനെയൊരു ഗ്രന്ഥം രചിക്കാനാവില്ല. മറ്റാരെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തെ പഠിപ്പിക്കുന്നതായും അറിയില്ല. ഇതൊക്കെയും സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നത് ഖുർആൻ ദൈവിക ഗ്രന്ഥം തന്നെ എന്നത്രെ. സർവോപരി ഇത് മനുഷ്യരചനയാണെങ്കിൽ ഇതുപോലുള്ളത് രചിക്കാൻ മറ്റു മനുഷ്യർക്കും കഴിയേണ്ടതാണ്. ഖുർആൻ മുഹമ്മദിന്റെ രചനയാണെന്ന് സംശയിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ഇതുപോലുള്ളത് നിങ്ങളും രചിച്ചു കാണിക്കുക എന്ന് ഖുർആൻ പ്രതിയോഗികളെ ആവർത്തിച്ചു വെല്ലുവിളിക്കുന്നുണ്ട്. ആരും ആ വെല്ലുവിളി ഏറ്റെടുക്കാൻ തയാറായിട്ടില്ല. ഖുർആൻ മുഹമ്മദ് നബിയിലൂടെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട ദിവ്യാത്ഭുതമാണ്. പ്രവാചക വ്യക്തിത്വത്തെ കാര്യകാരണ വ്യവസ്ഥയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിച്ച് പ്രവാചകത്വത്തെ തള്ളിക്കളയുന്നവർ കാരണ വ്യവസ്ഥക്കതീതമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ഈ ദൃഷ്ടാന്തമെങ്കിലും അംഗീകരിക്കേണ്ടതാണ്.

സൂക്തത്തിന്റെ രണ്ടാമത്തെ ആശയമാനം ഇതാണ്: മുഹമ്മദ് നബി(സ)ക്കു മുമ്പ് അറബികളെ സത്യധർമങ്ങളുപദേശിക്കുകയും സന്മാർഗത്തിലേക്ക് നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വേദമോ പ്രവാചകനോ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. സുദീർഘമായ നൂറ്റാണ്ടുകളായി അവർ കൊടിയ പ്രജ്ഞാശൂന്യതയിലായിരുന്നു. അജ്ഞതയുടെ ഗാഢനിദ്രയിൽനിന്ന് അവരെ ഉണർത്താനാണ് പ്രവാചകനും ഖുർആനും അവരിൽ ആഗതമായത്. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ അതിനെ അതിമഹത്തായ ദൈവാനുഗ്രഹമായി മനസ്സിലാക്കി ആവേശത്തോടെ, ആദരവോടെ സ്വീകരിക്കുകയായിരുന്നു അവർ ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നത്. എങ്കിൽ അവരുടെ ഭാവി ഇഹത്തിലും പരത്തിലും ശോഭനമാവുകയും അവർ ലോകത്തിന്റെ മാർഗദർശകരും മാതൃകാ സമൂഹവുമായി മാറുകയും ചെയ്യും. അതിനുവേണ്ടി സമാഗതനായ പ്രവാചകനെ തള്ളിപ്പറയുകയും ദ്രോഹിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദർശനങ്ങളെ കണ്ണടച്ചു നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് എന്തുമാത്രം ദൗർഭാഗ്യകരമാണ്! ഇവിടെ كتب - പുസ്തകങ്ങൾ - കൊണ്ട് വിവക്ഷിക്കുന്നത് വേദഗ്രന്ഥങ്ങളാണെന്ന് സന്ദർഭത്തിൽനിന്ന് വ്യക്തമാണ്. دَرَس-യിൽനിന്നുള്ള ഭാവികാല ക്രിയാരൂപമാണ് تَدْرُس. മാഞ്ഞു പോകുന്നതിനും പഠിക്കുന്നതിനും دَرَس ഉപയോഗിക്കും. പാഠം, ക്ലാസ് എന്നീ പ്രയോഗാർഥവുമുണ്ട്. دَرَس الْقرآن ഖുർആൻ ക്ലാസാണ്. دِرَاسة പഠനം. പള്ളിക്കൂടം مدرسة. അധ്യാപകൻ مدرّس ആണ്. ഉയർന്ന നിലവാരത്തിലുള്ള പഠനത്തിനാണ് സാധാരണ درس ഉപയോഗിക്കുക. പ്രാഥമിക പള്ളിക്കൂടവും മദ്റസയാണെങ്കിലും അവിടത്തെ പഠനത്തിന് درس എന്നോ അധ്യാപകന് مدرس എന്നോ പറയാറില്ല. تعليم എന്നും معلّم എന്നുമാണ് പറയുക. ഗവേഷണ പഠനത്തിന് دراسة എന്നു പറയുന്നു. يَدْرُسُونَهَا -യുടെ ആശയം നിങ്ങൾ പതിവായി പാരായണം ചെയ്തു പഠിക്കുന്ന എന്നും വായിച്ചു മനനം ചെയ്യുന്ന എന്നും അർഥമാവാം. രണ്ടാമതു പറഞ്ഞതാണ് കൂടുതൽ സന്ദർഭോചിതം. ഇന്ന നാട്ടിൽ ഇന്ന കുടുംബത്തിൽ ഇന്ന തീയതി ഒരു പ്രവാചകൻ ആഗതമാകുമെന്നും അയാളുടെ ഗുണഗണങ്ങൾ ഇന്നിന്നതൊക്കെയാണെന്നും പൂർവവേദങ്ങൾ കൃത്യമായി പ്രസ്താവിക്കാറില്ല. ഭാവി പ്രവാചകന്റെ ദേശവും കാലവുമൊക്കെ ലക്ഷണങ്ങളിലൂടെ ലഘുവായി സൂചിപ്പിക്കുകയേ ഉള്ളൂ. ഇത് ആഴത്തിൽ പഠിച്ച് പ്രവാചകത്വവാദിയുടെ ഗുണഗണങ്ങളുമായി സൂക്ഷ്മമായി താരതമ്യം ചെയ്യുന്നവർക്കേ പ്രവചനങ്ങളിലൂടെ പ്രവാചകനെ തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയൂ. വേദപ്രമാണങ്ങളെ മുൻവിധിയോടെ വ്യാഖ്യാനിച്ച് സത്യപ്രവാചകനെ തള്ളിപ്പറയുന്നവരും ഏറെയാണ്. അതാണ് മുഹമ്മദീയ പ്രവാചകത്വത്തോട് യഹൂദ-ക്രൈസ്തവ വിഭാഗങ്ങൾ സ്വീകരിച്ച നിലപാട്. ●